

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 10/2025
30.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К. бр.102/24 од 13.06.2024.године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр. 140/24 од 23.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К.бр.102/24 од 13.06.2024.године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр. 140/24 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К.бр.102/24 од 13.06.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала надокнади износ од 5.000,00 динара и да пуномоћнику оштећеног надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 132.000,00 динара. Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.140/24 од 23.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Живковић и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К.бр. 102/24 од 13.06.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА-адвокат Љубиша Марковић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 50. став 1. тачка 1) и 261. став 2. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијане пресуде у делу који се односи на трошкове поступка, те да списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 50. став 1. тачка 1) и 261. став 2. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Љубиша Марковић у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепеном пресудом којом је окривљени обавезан да пуномоћнику оштећеног надокнади трошкове кривичног поступка на име ангажовања адвоката учињена повреда закона из разлога што у списима предмета не постоји пуномоћје за заступање оштећеног. Свој став бранилац образлаже тиме да је оштећеног ББ током овог кривичног поступка заступао пуномоћник адвокат Дејан Живковић и то на основу пуномоћја које је предато на главном претресу и које се налази у списима предмета, али је пуномоћје за заступање дато од стране неовлашћеног лица. Ово из разлога што је пуномоћје којим се овлашћују адвокати Дејан Живковић, Ивана Видојевић и Бисерка Лакићевић за заступање, потписало одређено лице и то највероватније ББ, али као заступник привредног друштва „Tim Industriel steel“ д.о.о. Ниш, а не као физичко лице, јер је потпис оверен печатом означеног правног лица. Имајући наведено у виду, по оцени браниоца је јасно да у списима предмета не постоји пуномоћје којим је оштећени ББ овластио адвоката Дејана Живковића да га заступа у предмету Основног суда у Прокупљу К.бр. 102/24 (раније К.бр. 135/22) и поред чињенице да је адвокат Дејан Живковић фактички поступао у том предмету као пуномоћник оштећеног, суд није могао обавезати окривљеног да оштећеном надокнади трошкове кривичног поступка на име ангажовања адвоката.

Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости оценио као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП је прописано да трошкови кривичног поступка, између осталог, обухватају и нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Из списка предмета произилази да је оштећени ББ пуномоћјем овластио адвокате Дејана Живковића, Ивану Видојевић и Бисерку Лакићевић да га заступају између осталог и пред судовима, а наведено пуномоћје је потписано својеручно од стране оштећеног ББ, а поред истог потписа се налази и печат привредног друштва

„Tim Industrial steel“ д.о.о. Ниш. Из списка предмета још произилази да је приликом испитивању сведока оштећеног ББ у Основном јавном тужилаштву у Нишу дана 21.12.2021. године био присутан и пуномоћник оштећеног адвокат Ивана Видојевић Шефовић, док је адвокат Дејан Живковић био присутан приликом испитивања сведока у Основном јавном тужилаштву у Нишу дана 25.03.2022. године и да је исти заступао оштећеног до краја кривичног поступка, да би на последњем главном претресу одржаном дана 13.06.2024. године дао и завршну реч.

По оцени Врховног суда, поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован, из разлога што је неспорно утврђено да у списима предмета постоји пуномоћје којим је оштећени овластио адвоката Дејана Живковића да га заступа у овом предмету и да то пуномоћје, иако садржи печат привредног друштва, садржи и својеручни потпис оштећеног ББ, који је власник наведеног привредног друштва Поред наведеног, имајући у виду да је пуномоћник адвокат Дејан Живковић фактички заступао интересе оштећеног током целог поступка, што указује да се оштећени сагласио са радњама пуномоћника, а и суд их као такве прихватио, све указује да је адвокат Дејан Живковић био пуномоћник оштећеног и да је окривљени дужан да надокнади трошкове тог заступања.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем правноснажних побијаних пресуда, није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 50. став 1. тачка 1) и 261. став 2. тачка 8) ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић